

METAKMORFOZE

ALEN BRLEK

SADRŽAJ

Pektin astronauti	2
Martellato	3
Noćne teorije	4
Slijepci od germe	6
Skice grada	7
Jug in reverse	9
Mornarski čvor (drugi)	10
Do re mi	11
Posaditi ritam	12
Industrijska pjesma	13
R(epe)at	14
Potpourri	15
Mornarski čvor	16
Ruski san	17
Surealizma	18
Noževi za ajnu	19
Pekar	20
P(ut)opis čovječanstva	21
Vilica i nož	22

Salvador blues	23
Hiroshima	24
From USA With Love	25
Crni svijet	26
S(t)imulacija	27
Skice za aortu	28
Rituali	30
Ljubav	31
Ljubavna otologija	32
Blues vulgaris	33
I	34
Art,ikulacija za,reza	35
Elokventne suze	36
Ja, nasmijana Indijanka	37
Listopad u lovcu	38
Metak	39
Uoči generala	40
Mediteran Buda	41
Revolucija	42
Koža tundre	43
O	44

Paralelna soba	45
Noćas opet ranjeni moj anđeo	46
Naranče otkinute riječima mladih Asamki	47
Napoleon opijen, razdražen medicinom Absintha	48
Nakon oslikavanja reče – miris antidepresiva	49
Dozivanje kiše za P.	50
Najljubavnija pjesma	51
O autoru	52
Impresum	53

Zidarima slobode.

PEKTIN ASTRONAUTI

Voda mi bila, meko svemirje pretakanja.

Astronauti me uspavljivali

noćom od pektina.

Eruptiralo danje u kopitu srne u kokpitu

srce eruptiralo u boga. Razlilo sjever.

Surazlio pektin moga oka,

anhedonija cvala.

MARTELLATO

Još samo ponedjeljak,
bijela mina, uspijeva
u vazalima buđenja.
Ne čuju se ptice.
Plutaju staklima *martellato*
i čini mi se
dani kao kokoši.
O kakav damar,
kakav damar,
samo da nije.

NOĆNE TEORIJE

1.

Zapravo nitko ne govori ništa važno.
Svijet – binarna ludost urušavanja
na svim jezicima.

2.

Najveća je udaljenost od nula do jedan.
Kada samoća postaje svakom dnevna,
vakuum pineale, postaje novo kolektivno.
Konac.

3.

Bog je ožiljak.
Koža je uvijek jednaka.

Religija bez konca – igla razdvajanja.

4.

Kada ljubav staviš pred žlicu
nema gravitacije.
Treba jesti rukama.

5.

Zapravo nitko ne govori ništa važno.
Jer ništa nije važno
otkako je kornjača prvi put zagrizla
plastičnu bocu

i otkako ribe žive u veš mašinama
na dnu mora.

SLIJEPICI OD GERME

U zdrobljenom septumu boga
mi, jastvo ptica, raznosimo bol
mekim očima povjerenja.

SKICE GRADA

1.

Otrov napada odozgo.

Sinkopa – ptica na tlu.

Ptice na tlu gutaju opuške i djecu.

2.

Nebo na tračnice tegli Alzheimerove anđele.

Krošnje su pune mitova.

Auti ne dišu...

3.

Nitko ne primjećuje da cvijeće gubi misao.

Ljudi ne mirišu na sebe.

Travnjaci su puni anketnih ljubavi

(definicija fontane – vjerujemo u ljepotu

ali ne vjerujemo vodi).

4.

Muze ne stanuju u veliki gradovima.

U velikim gradovima stanuju jeke,

jeke na toplinu, grožđe, bake i djedove.

5.

Turisti dobrovoljno spašavaju duh grada.

Turisti su posljednja obrana ljepote.

6.

Ne vjerujem u povijest svoje boli;
sve što je iza leđa ne postoji.

JUG IN REVERSE

Imaš, srce?

Ja, cvatem, u pat
zoni etike.

Jezik ti (b)ura, puni krug,
selica moje svijesti
o koži u lipnju.

Imaš, srce imam.

Moj pas(sport) usamljen
i žedan zavija na mjesec,
čašu tvoje vode.

MORNARSKI ČVOR (DRUGI)

Pomrla jutra u narančama na stolu.

Tonik suze.

To nikne korov, titanik,

ugljen i biseri. Na jeziku.

(Ne vidjeh te dugo, dugo plakah.

Sve dok riba na sjevernom polu

ne postadoh. Za mlado pingvina.)

Pomrle i noći u noćnom programu na tv-u,

mjesto da kose u konope, u mornarske čvorove.

U svodove.

(Ne vidjeh te dugo, dugo plakah.

Zakurac.)

DO RE MI

Uvijek noću i daleka
nasmijana Indijanka
bere duhan
mojih pluća.
Uvijek oči dim,
do re mi
i ptica u kičmi

POSADITI RITAM

Imaš li uši poput stabla
i utrobu da rađaš se
u sebi samome,
tkaš li zvuk izrastanja u genima
i žlicu imaš za boležljivost (v)ode.
Napose bez imena i stupaca u oku
da jesi, i mokrog perja
kapaš nebo u ruke razlike – čovjek si.
Živi nužno zadihan u rušenju sistema,
svakoga tko izrasta u opreku
slobode.
Bezuvjetno, rasplakano i majčinski.

INDUSTRIJSKA PJESMA

Naše ptice nikada neće
biti toliko meke,
naša gnijezda
nikada toliko laka.

Naše rijeke nikada neće
biti toliko nježne,
naša korita
nikada toliko naša.

R(EPE)AT

Noću mi
glave u glasu
grade zidove
za jutro.

POTPOURRI

U daljini pupaju

grobnice kisika.

Slutim mahagoniju.

Ali, postaneš li *potpourri*

prevladao si žeđ.

MORNARSKI ČVOR

Došetali do lijepih rana.

Underground.

U moru platna potkošulje
proglašavali baldahinima.

Otvarali boce i ajne zubima.

Zamatali, lizali jedra.

Mrvili kremen u nebo

i prenamijenili rebra u palube.

Datume u robove. Veslali u boci vode.

Bacili čep u nadu letećeg tanjura.

Ljubili.

Kašljali. Sve više. Sve više kaskali.

Rastopili satove. Rasklopili.

Poskidali cigle i padali kišu po željeznoj konstrukciji.

U podne leđa, u dnu koraci. Odšetali.

Oko svijeta.

RUSKI SAN

Amerikanci sinoć
pokrenulo Apollo 11.
S kraju postala
planktona.

SUREALIZMA

Lelelujava valolom gleda
milo bijela nebo moja.
Nošešena vjetrom žena
rašivene ljubi sinuse
boli.

NOŽEVI ZA AJNU

Sve već postoji.

Ovdje negdje zapisan je i kraj svijeta

- svećenici dijele

noževe za ajnu.

Molim te, ispod ove vune,

ispod ovog mraka pronadi baklju

i ljude, voćnjake i jezik

spremlne da slome im laktove.

PEKAR

U ovoj cjeloći, jato nikoga.

Okrenut tišini,
transfuziji neba, u nadi
umišljam da pečemo kruh
bez imena i podrijetla.

P(UT)OPIS ČOVJEČANSTVA

U slanom su jezeru na Antarktici pronašli Boga,
živi bez svjetlosti i zraka.

Možda će ga nazvati Metuzalem.

U Kataru imam brata zaljubljenog u jasmine
što cvatu na jeziku, u Rusiji tri usamljene sestre.

Na Tibetu imam kuću, s poljem pamuka u Burkini Faso,
s prohladnim afričkim noćima i s djecom koja pjevaju fado.
Fado bez majke.

Na svijetu je i previše gaze. Previše gaze.

Nebom perje i perjem nafta i duha svetoga.

.nemA

VILICA I NOŽ

Kaže mi, otvori pjesmu.

(Evo vilica i nož su predmeti
kojima hranu prinosimo ustima
a kojima možemo ubiti čovjeka.)

Zar s tobom sve u tamno,
u pepeo mora ići kaže.
Pjesmu kao cvijet otvori,
nježnije.

Sa svima nama sve u tamno i pepeo ide
i evo volim te dovoljno nježno
da ne mislim o smrti.

SALVADOR BLUES

Spava u meni budnom,
budi se kada spavam
i daleko, sigurna od propasti svijeta,
suzama u 432Hz pravi košnice
za moju pi i sigurnu djecu.
Budna mene budi
(budan meni budi)
i tijelo u vatru, tijelo na dno mora.
Kada nisam uzgaja karanfile za gladne,
kada java pukne kao ljuska jajeta
pišem pjesme za žedne.
Kada krhotine Mjeseca
upadnu u more,
kosti rađaju pčele.

HIROSHIMA

Red suncokreta na putu do trgovine
podsjeća me na Hirošimu,
i toga se plašim.
Jesen je češalj,
uspavljivanje u ugodnu smrt.

FROM USA WITH LOVE

Šutnja smo,
i noć na plućima.
Mi smo svejedi novog doba.

CRNI SVIJET

Bijeli golub u rukama čovjeka
postaje bijeli nož
u bijelim rukama čovjeka
na bijelom vratu čovjeka.

S(T)IMULACIJA

Prazno teško plavo nebo
ulazi u prazno teško
plavo oko.

Plazno, teško, pravo,
neboko prazno.

SKICE ZA AORTU

1.

Na početku.

Lica.

2.

Nježnost kulminira u povijesti,
kada i dodir dobije putovnicu
i naglasak.

3.

Vrat je litica.

Latica.

Lastavica.

Njen portret *lost adriatica*.

4.

Ljubiti znači ljubiti.

Misleći na prste Da Vinci

kako upoznaju tijelo

dok vladari spavaju.

5.

Grudi su mi prhke i drhte

kao tetrijeb

kada sanja tane.

6.

Bolji svijet znači shvatiti prste
prije povijesti
i pustiti krv.

7.

Ovi su oblaci, kao sada nas,
nekoć (po)kapali pustinje.

RITUALI

Nekako uspijevam i
u običnome
poput kuhanja kave
umisliti njene anđele
koji me požnju.

LJUBAV

Noću
dok obnavljaju prugu
čini mi se,
kolju,
i pokapaju slonove
u mom trbuhu.

LJUBAVNA OTOLOGIJA

Kad je zvuk
tad je željezo.
Kad je tišina
tad su biljke.

BLUES VULGARIS

Dakle ona je pingvin na ulicama Zagreba; *blues vulgaris*
u čaši toplog mlijeka. Anarhija kalcija i željeza.

Moje se podne sastoji od nikotina, tamne kože
njenih krila. Propuštam vlakove, ptice i naranče.

Moje su zjenice više ožiljci sativa od vješanja rublja u Indiji.
Ona je pingvin, žuta utroba mirisa. Uveo kljun.

I

Na vratu joj
Braillevo pismo,
sanja prste.

ART,IKULACIJA ZA,REZA

Sjećaš li me, se Norma se Norma?
Čuvaš li rujan,ske sne mora
i sve ono što se pristojno mora.
Pone,kad mi nebo fermentira umirem
u valovima, spiralama i pru,gama zrakama.
Sjećam te, se Norma, to se mornar smije gol u meni,
uliven u zvuk roga.
Bezimena žlico perspektive.
Slutim još jednu ovulaciju karanfila,
karanfilfila, crtu iza koje nestaje(š) (m)ora.

ELOKVENTNE SUZE

Nastojim zadržati taj takt kulerskog disanja
koje riječi lomi na pravim mjestima,
u kariranoj košulji, nepočešljano gledam nebo;
Babilon je na strateškim mjestima
podigao dimnjake tvornica.

Mliječna je staza fermentirala,
Trevithick i Tz'u Hsi polako shvaćaju
da su nakon milijarda romantičnih priča
ubili svoje roditelje, braću, djecu i vodu.
Nastojim, ali sve se mijenja.

Tradicija i Sofija su spašene od kamenovanja, u suštini.
Danas žive na šankovima narodnjačkih klubova.

Sve se mijenja osim tuge. Ta je zimzelena
i cvate u svako doba. A tko ne plače za kintu
i dva abortirana akorda u glasanju ameba
ima elokventnu dušu; to me tješi.

Plaćite shrvani od sreće, kao Galebljev (M. Ćatić),
plaćite časno kao Egipat, kao Mat (S. Jazbec),
plaćite nevino i bratski, kao Vekić,
kao Masleša drugu dimenziju.
Plaćite za žive.

JA, NASMIJANA INDIJANKA

Paralelno svemu, metastaziram
kirurški rez socijalnog dodira.
Agregatni napredak oka, u sfumato,
govori da kameno bivam,
oslanjajući se na šutiranje djece
na putu od škole do doma.
Dom. Dom. Dom dom. Kad završim
u travi bit ću dom na zemlji kukaca.
Bit ću dim dim, uokvireno sjećanje
nasmijane Indijanke.

LISTOPAD U LOVCU

Lišće adamove jabučice
stvara kompost
za aerodinamiku metka.
Dijete krivolovca.
Jaje ptice kukavice
na tanjuru budale.
Ortopedija križa rascvala
u padanje uma.

METAK

Sanjari s platna
prelaze u udžbenike
i postaju
adhd.

UOČI GENERALA

Svakog dana
pretučena djeca i žene
prelaze preko praznih trgova.

MEDITERAN BUDA

Mir s vama, potrošači,
ja sam buda(n) u oku prosjaka.
Pokušavam doći doma uvijek kada krenem.

(Odlazak je uvijek strategija, i pomalo na Mediteranu.)

REVOLUCIJA

(Negdje u Castrovoj državi
dječak se posvađao zbog bombona
i spalio svoju obuću)

iznova smo bosi.
Iznova crtam oči
po zidovima majčine utrobe
instinktom svjetla
poput Boga.

KOŽA TUNDRE

Izgubila je miris, naranče i sućut.

Spustio mi se mrak u grlo
kada je pristala na prosjek,
demagogiju i vjetar.

Uzgojio sam sjever. Kožu tundre.
Rascvala, miriše ataraksija.
Moja vječna slovišta.

O

1.

Mirno mi jato dana pluta.

Kako usidren može biti zvuk.

U kostima alfa šuti, u očima cvjeta

o kako si rem faza optičkog vlakna

intimnog mora.

2.

O rebella donna, nisu vremena za „o“.

Ali, o srce mi gluha soba

puna ko šipak. Ako si bu(d)na

grizi.

3.

O kako mi idu na živce mušice oko voća

i statičnost koju donose.

A kako si o bila i vjetar i koža,

kako praznovjerje.

O još sam dijete.

4.

U koljenima pitanje, u odgovoru prostor.

Čekaonica.

5.

O.

PARALELNA SOBA

Ulje noći
niz ramena joj gondole
otiće. Otići će
daleko
struktura svjetla,
iza linije šarenica
i jagodica. Ja, god i san,
niz jezik ulje noći
šapnut će
mene, goda i sna,
godišta,
nema ima.

NOĆAS OPET RANJENI MOJ ANĐEO

Noćas opet, ranjeni moj anđeo,
violine oplakuju lingvistiku i moare
tvoje ere.

NARANČE OTKINUTE RIJEČIMA MLADIH ASAMKI

Naranče otkinute riječima mladih Asamki

noćas opet, ranjeni moj anđeo,

vrećice su čaja u mojim ustima.

Natapam semantiku tvog odlaska.

NAPOLEON OPIJEN, RAZDRAŽEN MEDICINOM ABSINTHA

Napoleon opijen, razdražen medicinom absinta,
zapali vatru u mojim plućima
i zapjeva rusku himnu
svaki put kad izgovorim tvoje ime.

NAKON OSLIKAVANJA REČE - MIRIS ANTIDEPRESIVA

Korin Ogata oslikava zastore u mojoj sobi
i govori o ženama kao kaligrafiji Svemira.
Ne znam kako mu objasniti da već je stoljećima mrtav
i da mi ne treba miris tvoje kose po zastorima.

Nakon oslikavanja reče „Miris antidepresiva.“
i izdahne vjetar.

DOZIVANJE KIŠE ZA P.

Na poljima tvoje kože, od zapešća do pregiba lakta,
tisuće *rednecka* sanja posljednju berbu pamuka.
Nad tvoj su Cotton Belt stavljali lažne zvijezde
i nadvijali jednokratne oblake,
prokleti neženje i prostaci.

Na sjevero-istoku nepročitana povijest nježnih prstiju
doziva kiše u tvoje ime
i u snovima *rednecka* smišlja zamke za sunce.

(U američkim rezervatima pamučna sjećanja na djecu
uvjerenu u svoje korijene sove, duha i crvene,
rezbare toteme u masnom tkivu industrije
umjesto na leđima bizona.

Na američkim ravnicama Cotton Belta eho galopa arapskih konja
vodi ljubav s nebom i raketama protiv tuče.

Kao cvijeće među stranicama knjige eritrociti
za zauvijek mirišu na povijest
i vode ratove s kapitalom
u ime zelenih pupčanih vrpca i prvog plaća.)

NAJLJUBAVNIJA PJESMA

To što si daleka,
pretvara me u skarabeja.

Alen Brlek

Rođen 1988. u Zagrebu. Osnovnu i srednju školu završio je u Rovinju i Puli. Piše poeziju i prozu. Poezija mu je prevedena na više jezika i zastupljena u nekoliko domaćih i inozemnih antologija. Živi u Dugom Selu.

Objavio tri zbirke poezije: *Metakmorfoze* (2015; nagrada Na vrh jezika 2013.), *Pratišina* (2017) i *Sang* (2019; nagrada Kvirin za mlade pjesnike 2019.).

Biblioteka Online

knjiga 193

Alen Brlek

METAKMORFOZE

© 2021 Alen Brlek

© za elektroničko izdanje: Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, 2021

Izdavač

Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, Zagreb

Za izdavača

Krešimir Pintarić

Urednik

Davor Ivankovac

Fotografija

Carola68 / Pixabay.com

Objavljeno

26. svibnja 2021.

ISBN 978-953-345-873-1 (HTML)

ISBN 978-953-345-874-8 (EPUB bez DRM)

ISBN 978-953-345-875-5 (PDF)

ISBN 978-953-345-876-2 (MOBI)

Prvo izdanje

Algoritam, Zagreb, 2014.

**Knjiga je objavljena uz financijsku potporu
Grada Zagreba i Ministarstva kulture i medija
Republike Hrvatske.**